

Roma (Cité du Vatican)

Les folios

En passant la souris sur une vignette, le titre de l'image apparaît.

13 Fichier(s)

Les relations du document

Ce document n'a pas de relation indiquée avec un autre document du projet.□

Présentation

Mentions légalesFiche : Laurent Capron (Centre Jean Pépin, UMR8230, CNRS-ENS-PSL) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
Contributeur(s)

- Capron, Laurent (édition scientifique)
- Cucciniello, Maria Laura (édition numérique)

Notice créée par [Laurent Capron](#) Notice créée le 15/05/2023 Dernière modification le 17/05/2023

autem in Vulcani et Possevini codd. inserta invenit Mei- (143)
bomius in Euclidis verba sub finem cap. 4 (v. ad Ar. Qu.
p. 216 et ad Eucl. p. 54). vide igitur, intercedatne his
(55. 156) necessitudinis aliquid cum Par. 449. p. 10
autem Vincent affert scholium: *Διείσῃς ἐστὶ τὸ τρίτον τοῦ
τόνου καὶ τὸ τέταρτον. μερίζεται γὰρ ὁ τόνος εἰς τὸ ἥμισυ,
εἰς τὸ τρίτον καὶ τέταρτον. καὶ τὸ μὲν ἥμ. λέγεται ἡμι-
τόνιον τούτων δὲ ἑλαττον οὐδὲν μελωδεῖται διάστημα,
καὶ πολλοὶ τοῦτο ἠγνόησαν.* hic codex accuratius pervesti-
gandus videtur. Ruelle-Westph. Cl. Om. suppl. 51.

P.¹ Suppl. 450. ch. S. XV Nicom. ar., Theo. Om. ib. (144)
Libri Patavini²) ubi nunc sint, nescimus.

Venimus ad Romanos.

Vaticanus 111 exhibet Josephi Pinari Rhacendytæ (145)
(synopsin rhetorices [cf. Marc. 529], de physicis causis),
synopsin rerum mathematicarum. titulus est *ἄθροισις εὐ-
σύνοπτος τῶν μαθηματικῶν*. ex hoc quadrivio, quod ab
Euthymio scriptum putabat Arsenius (Migne Patr. OXXII
499), sed a Gregorio fortasse compositum (v. supra cod.
106) Pinarus in sua convertit, Franz transscripsit partem

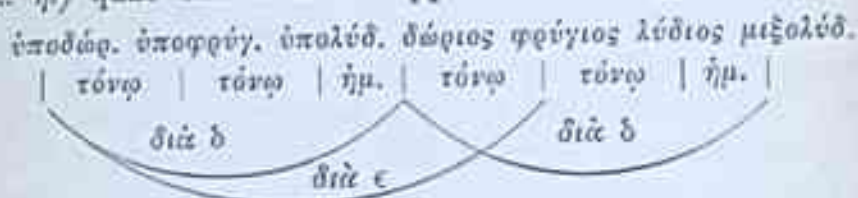
1 E Parisinis codicibus uno usus Pena Euclidis quam
dicebat isagogen edidit. ac multis quidem in rebus hic con-
cinebat cum U et L, veluti in libelli titulo, in *συνκείμενων
ἔχον* 179, *τίθεται* 180, *καθ' αὐτῶν* 181, *μέση* 190, 2 cf. 193, 2,
δ. . . π. πλάσιος ἢ ἐπιμόριος 154, 2; sed 194, 18 habuisse videtur
αὐτῶν, 202, 14 *ἔχεις ἀεὶ*. duabus lacunis in Euclide (158, 17.
160, 7) similem se esse nuncupat Coventriensi. recognoveris
autem, quo codice Pena usus sit, quod ille om. 180, 19 quae
inter *τάσις* et *τάσις* interposita sunt, quod 185, 21 habuit *ὁ*
μεταβάλλοντιν, et in altero numero 158, 2 *ἔβδ. δύο* pro *ος*.
glossam illam de qua dixi p. XXVIII, 1 cum habeat in ipso
contextu, reliquorum nullus ex hoc effluere potuit nisi Mon.
hic Penae cod., si recte intellego quae Meib. affert, p. 188, 1
solus habet verba *διαφορά δὲ τούτων δύο φθόγγων ἀμείξια*.
— Aristidis etiam codicem vel codice Parisinos in usum Mei-
bomi excussisse dicitur Salmasius; sed qui fuerint nescimus.

2 Tomasini, Bibliothecae Venetae (1650) Paduae apud
Trivisanos fuisse ait II p. 115: Alypium 4°. ch. initio mutilum,
Ptolem. fol. bomb. elegantissime scr., A Q. ch. fol. huic similem,
Bry. ch. fol., Porph. ch. fol., Heronem ch. fol.

- (145) qua agitur de musica (= Xylandi Psellus). et pergit: „in 111 leguntur coniunctim quae sequuntur: *Θράσυλλος τολυνν περί τῆς*“ (= Theonis c. 2). haec inde Franz excussit usque ad Theonis c. 15 (p. 70, 13 *τόνον*), ubi Vat. transilientem vidit ad c. 35. reliquis igitur omissis hoc caput monachus compilavit (ad 90, 21 *τεσσαέρων*). dein pergit: *δει δὲ εἰδέναι ὅτι ἐπειδὴ ἡ αἰσθησις τὸ βραχὺ παραλλάττον(?) οὐκ οἶδε διακρίνειν* et docet res in Nicom. excerptis 2 demonstratas, symphoniarum rationes ostendens numeris 192 : 256 et 512 : 768, exponitque rationes 1 : 3, 1 : 4. sequuntur quaterniones illae e Theonis c. 37 et 38, ut modo ad verbum huius doctrina repetatur, modo verba immutentur, excipit tractatus de geometria. cf. cc. 135. 149^a.
- (146) Vat. 139. membr. fol. S. XIII. Plut. Ams.-Stud. p. 153.
- (147^a) Vat. 176. Ptol., Porph. I 1—4, Pappi *ὁπόμνημα* in harm. I 5 ss., *εἰσήγησις* in II. Bry.
- (147^b) Vat. 185. Ptolemaeus.
- (148^a) Vat. 186. bomb. 4^o. S. XIV. Plut. Ams.-Stud. 155. teste Tschiedel addo: f. 2. Ptol. 86 Plut. 109 Porph.
- (148^b) 187. Ptol. Porph.
- (148^{c,d}) 188. 189. uterque continet Ptolemaeum.
Vat. 191 v. supra (3) p. XXIV.
- (149^a) Vat. 192. bomb. fol. S. XIV. [Pselli aut Gregori] synopsis. alia (Eucl.), AQ., Theonis c. 33—36, Ptol., Plut., tabulae. — Ad syntagma illud quod Xylander Psello vindicavit hic addit ea, quae Vincent imprimenda curavit e Par. 2448. scilicet ad Xylandi p. 27, 14 hic iungit quae habet Vincent 338: *εἰ γὰρ καὶ τοῖς ἀριθμοῖς σύμφθαρσις* sic. (alia addit Vat. 698.) Aristidis lectiones ediderunt Stud.-Amsel 128—152 cum tabula. atque in 1. diagrammate (I 7) quamquam exhibet α et ✕ a Ven. omitta nec servat linearum ordines, tamen ab hoc proxime abest. nam habet signum 5^b ∩ (vulg. ∩), 6^b ∠ (vulg. ∠), 12^b E (vulg. E), 24^b λ (vulg. Y), post hoc signum adest vestigium illius β quod aperit in V et Neapp. alterum diapason. notam 30^a hic habemus < (vlg E), item 42^a et ^b, 30^b, spatium patet post 34^a et ^b. etiam in altero Ari-

stidis diagrammate (I 9), in harmoniarum tabula, concinit (149^a) Vat. cum Ven. in signis dor. 7^a C, ion. 6^b < (ubi vulg. E), phryg. 3^a P, 9^a U. Aristidis finem facit scholium philosophi alienius. dein alia manus eiusdem saeculi inscripsit capita aliqua e Theonis expositione de mus. sunt c. 35. 36 (canonis sectio auctore Thrasylo), 33. 34 (de analogiis) quae excerpta exstant etiam in codd. 16. 34. 65. 165. ex hoc autem Vat. apparet legendum esse p. 87, 9. Hiller *δίχα μὲν διαιροῦσαν* et 11 *διπλασίαν κίνησιν ἔχουσαν ἐπὶ τὸ δξύ.* 12 *ὅσον ἂν τὸ μέγεθος ἀφέλῃς.* 16 om. *προσλαμβ.* *μέσῃ* (diagrammatis reliquias). 88, 1 *τριχῇ.* 6 et 7 quae addit H, non agnoscuntur. 8 *κατὰ τὴν μ.* 10 *ἢ δέ.* 19 *ἔστι δέ ἡ μὲν νῆτη τ. ὦ.* 89, 10 *ἔστω γὰρ τὸ.* 15 *ἔξει.* 23 *τὰ πάντα.* 24 *ὁ λ.* om. 90, 7 om. *ὁ.* 10 et 12 *ὁ ὁ.* 17 *ἔστι μὲν ὑπερυπάτη θ πρὸς η,* *ἐν δέ ἐπογδόω λόγῳ ὁ τοῦ τόνου.* 19 < om. 21 *ὁ pro τῷ.* 22 *ἀντιπεπόνθασι δέ οἱ λόγοι τῶν κινήσεων.* || *περὶ καταπυκνώσεως.* || c. 36 *καταπυκνοῦται.* 91, 10 *ἀπὸ νῆτης.* 12 *ἀπ' αὐτῆς ὑπερβ.* 23 fin. *αὐτῇ.* 25 *ἀπ' αὐτῆς.* 92, 1 *βαρ. τῆς νῆτης.* 7 < om. 8 *ἢ ἔστι καὶ χρωματικὴ . . . ὀξύτερα.* 12 *καὶ τὸ λ. εἰς . . . μέσων ἔσται διὰ λ. εἰς συμπλ.* 19 *συμβέβηκεν* (cod. add. *αι*). *ἀπὸ ταύτης.* 93, 4 *ὅπ. γὰρ αὐτ. ab ὧδε ἔχει* 93, 3 transitur ad c. 33 *περὶ ἀναλογιῶν* p. 85, 8. post *ὑπερεχομένην* 9 supplet *ὥς ε θ ιβ, γεωμετρικὴν δέ ut scripsit Bull.* 13 *ὥς* et 15 *οἶον* om., post *ιβ* add. *θ ιβ ιη.* 17 *διπλ. μὲν.* 19 *τὰ θ.* 20 *τὰ η.* 22 *τὰ μὲν . . . πρὸς τὰ.* 86, 6 *τοῦ ἐκ.* 13 *ἡμιόλια.* 21. 24 *γίνονται.* 23 *τρεῖς αὐτά.* 24 *τρεῖς* om. 87, 1 *καὶ τοῦτων.* sequitur diagramma, dein excerpta ex Bacchio quae edidit Ruelle in Archives III II 609. inc. *Εἶδη συμφωνίας ἐν τῷ τελείῳ συστήματι ε.* his e Beh. 11 enumeratis pergit *ὅτι τρεῖς τρόποι φωνῆς* (B. 44), e 45 recte transscripsit *στάσις.* e 46 recte *τρόπους.* post *λύδιος* consilium oblitus qui excerpserat retinuit *πόσῳ.* dein legitur *βαρ. ὁ φρύγιος.* habet recte *τριημιτονίῳ* et de dorio recte *διτόνῳ,* dein *μικρυλύδιον διὰ τεσσάρων* et pariter de tono hypolydio. *τοῦ δὲ ὁωρίου* recte. post *μικρολύδιον* *τετρατόνῳ* recte dicit *τοῦ δὲ ὑποφρυγίου βαρύτερος ὑποδωρίου*

τόνω, τοῦ δὲ ὑπολυδίου διτόνω, τοῦ δὲ δωρίου διὰ τεσσάρων, τοῦ δὲ φρυγίου διὰ πέντε, τοῦ δὲ λυδίου τετρατόνω (κ. ἦ.) quae omisit Esc. appictum est diagramma:

hoc excipiunt excerpta e Bacch. 48. 49. dein (ex § 11) δηλοῦσι δὲ φθόγγοι τὰς εἰρη τῶν συμφωνιῶν οὗτοι:

τὴν μὲν διὰ τεσσάρων Z καὶ Φ¹
 τὴν δὲ διὰ πέντε Z καὶ CC
 τὴν δὲ διὰ πασῶν Z καὶ λ²
 τὴν δὲ διὰ πασῶν καὶ διὰ τεσσάρων Z καὶ U³
 τὴν δὲ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε Z καὶ LK.⁴

ultimam symphoniam omittit librarius, quippe qui iam ad ultima signa dilapsus sit. sequitur Bacch. 12, qualem edidit Ruelle. insunt et Ptolemaei harm. libri ad III 14 ἀνεπισημασμένα διὰ τῶν γενομένων (qui est finis in Ven. VI 10) et Plutarchus de musica. folia 222—27 minoris formae continent varias tabulas ad rem musicam pertinentes (hormasian puto et quae alia continent codd. n. 16 et 65). — Transscripsit Theonis et Bacchii excerpta Franz, describunt codicem Ams-Stud. 121. bipertitum dicit ac 192 et 193 numeratum Westphal *Fragmente d. Rh.* (1861) X.

(149^b) Vat. 194. Theonis arithm. et musica.

(149^c) V. 195. Alypius.

(149^d) V. 196. Ptolemaeus.

V. 198 vide supra p. XXVIII.

(150) V. 221. ch. fol. S. XVI. Arx., Ptol. cum scholiis, Porphy.,

1 Hanc formam notavit Franz. sed ex iis quae Deiters de Mon. notavit, video etiam digammae reliquias in codicibus exstare; signa enim Φ et F ita coalescere solent, ut lineae = ad ipsum Φ scribantur (v. Beh. Arg. ann. § 11), hoc et in Mon. Deiters invenit. Z quoque ex 7 et 1 coalescit, ut factum videmus in codd. Bacch.

2 Mon. Z' 7

3 Mon. 7 Z

4 Mon. 1-K.

Plut., Theo., Cleonides (sic), Eucl., Gaud., Ayp., Bch., Dion. (150) (Ps. Bch.). — E lectionibus quas Franz notavit video eum in isagoga congruere cum reliquis qui Cleonidem inscribunt. eadem manu eum scriptum dicit Studemund (ad Euclidis finem) et ex eodem archetypo petatum ac (173) Barb. canonem autem 13 locis divisum hic habet, Bb. omittere videtur. omissis iis quae B¹ habuerat emendata exhibet 185, p. 200, 4. armis ornatus est Pauli III pontf. — inspexit Bormann.

Vat. 671. bomb. S. XIV exhibet Ps.-Euclidis isagogen (151) nomine Pappi inscriptam. dubito hunc viderit Possevinus, qui Pappo illum libellum vindicabat (v. infra p. 171 et Montefalconi biblioth. biblth. II p. 11^b), an habuerit illum, quem index Rehdigeranus (infra p. LXXV ann.) signat 180. ex hoc puto illos, quos ad n. 118 nominavi, isagogen sumpsisse, nisi forte usi sint (187) Marc. 512.

Vat. 698 [Pselli vel Gregori] syntagma de mathematicis (152) scientiis, cuius lectiones Franz conscripsit ad textum hauritum e Vat. 111. iungit autem hic V ad Xylandri *τετραγώνων* p. 27, 3 et ad *ἀνάλογον* 28, 25 alia quaedam, idem post 29, 23 inserit quae legis apud Vincentium 340 *τὰ μὲν οὖν ἴμμεσα*, etiam locum Vincenti 342 *ἰστέον δὲ ὡς ἐπὶ μὲν τῆς τάσεως* hic habet post 30, 23 Xyl. denique exitum illius syntagmatis sequitur longior expositio: *ἰστέον δὲ ὡς ἡ δόσις λόγον ἔχει ἐπιτρακοστροδεύτερον* de intervallo rationibus (96 : 108 : 121 : 128). inde transitur ad geometriam. cf. nostrum 149^a.

Vat. 1013. bomb. S. XIII. fol. Plut. Ams.-Stud. 153. (153)

Vat. 1033. ch. 8°. S. XVI. sub titulo *εἰσαγωγή ἀρχο- (154^a)* νική εὐκλείδου hic habet scholium illud *ἀνάμειξις δὲ τὰς φθόγγων* (p. 207, 10) usque ad *πραγματείας*. sequitur Euclidis sectio. hic librarius profecto e (2) M aut e (3) V fol. 295 titulum cum iis quae in Marc. intrusa erant transcripsit.

Vat. 1086. Bryennius. (154^b)

Vat. 1144. [Pselli aut Gregori] synopsis quattuor (155) mathematicarum scientiarum. cf. 106. 165. 189 al.

- (156) Vat. 1341. bomb. 8°. S. XIV—XV. hic codex cum apud Nollac, *Bibliothèque de Fulvius Orsinus* [Paris 1887] p. 125 et 337 dicatur esse Orsini illius n. 34 et exhibere Aristotelis topica, Aphthonium de musica(?), Nicetae Heracleensis varia, — dubitans ego an Studemund in numero codicis erraverit, a Tschiedelio quaesivi, contineretne hic illa quae St. invenit. ac continere Tsch. affirmavit probavitque aliud quod suspicatus eram. Fulvi enim Orsini fuit ille codex, e quo Possevinus in Bibliotheca selecta Euclidis isagogen latine vertit et amplificavit¹ (v. infra p. 175). iam hic 1341 quia (fol. 177^r) ad 179, 9 adscriptum habet *περὶ φθόγγου καὶ τῶν λοιπῶν* et 185, 15 inserit *προσλαμβανόμενος μὲν οὖν εἴρηται*, se ipso usum esse Possevinum ostendit. cum M eum agere video in 179, 8 *τόνον* etiam omittere cum illo 206, 6 *μερῶν* et q. s., in minutis saepe discrepat. de natura eius et dignitate iudicare difficile est, quia Stud. nihil eum valere ratus initium et exitum comparare satis habuit. optimae tamen notae id mihi videtur, quod 207, 7 isagoges facit finem (cf. c. 56). supplementa quidem illa Possevini noli aestimare magni; nam cum forma *παράμεσος* ibi legatur ab Aristoxeneis aliena et *ὁμόφωνα* (quod AQ de sonis dicit) perverse referatur ad intervalla, intellegis esse futilia. eadem exhibet (55) cod. Vulcani, fortasse et (149) Par., qui qua ratione exagogen finiant me nescire admodum doleo.

¹ Possevinus textum auget p. 185, 15 ex AQ p. 10, 6, p. 187, 2 addit quae habet de *ᾠπῖνο* Bryennius 384, 33 mixta ex AQ 12, 2 et Arx. 24, 11. ibidem discernit consona dissona paria cum AQ 12, 18—13, 7. p. 187, 18 addit *τοιμηματόνιον* et quae dedi in varia lectione. p. 189, 4 auget ex AQ 13, 20. p. 190, 11 ex AQ 14, 32. p. 207, 7 habet *ἡ μελοποιία* (sic) *ἔστι δυνάμις κατασκευαστική μέλους* (cum AQ 28, 29), *μέλος δὲ πλοκή φθόγγων ἀνομοίων ὁξύτητι καὶ βαρύτητι* (AQ 28, 27), pergit cum AQ 28, 30. pro eius 29, 26 tamen scribit *περὶ τὰ δὲ ἢ ἑπ' ἐνὸς τόνον πολλὰς γινόμενῃ πληξίς* (ex ipsa isag. 207, 4 cum Bry. 503, 4) *καὶ ἡ γινώσκουσα*. post *παραστατική* 29, 32 pergit (cum Baccbio 302, 22 et Bry. 503, 5): *τονὴ δὲ ἔστιν ἡ ἐπὶ πλείστον χρόνον ῥομφὴ κατὰ μίαν γινόμενῃ προφασίαν, ὅταν — μελωδοῦνται*. finitur 39, 23 *διωρθούτο*.

Vat. 1346 (Orsini 33). ch. continet post Aristarchum (157^a) harmonica Ps.-Euclidis. Nolhae, *B. de F. O.* p. 187 (337).

Vat. 1364 (Ors. 45). S. XVI. Bry., AQ., Bacch., Dion. (157^b) (Ps.-Beh.), hymni, Porph. univ., Hero pneum. — AQ. transcriptus e (149^a) V 192, sed est pessimae notae. Ams.-Stud. 123.

Vat. 1374 (Ors. 43). S. XV—XVI (Carteromachi). (158^a) Nicephorus Greg. technol. gramm., Plutarchus. Ams.-St. 155.

Vat. 1719. Athanasi interrogatio. Pediasimi arithm. (158^b) et mus. hunc refert 35 in codd. Lollianis Batifol in *Mélanges d'archéol. et d'hist.* IX (1889) p. 35.

Vat. 1772 (Loll. 88, olim 61). AQ., Bry., Bacch., (158^c) Nicom. ib. 42.

Vat.¹ 1800 (Loll. 116, ol. 88). Porph., Bry. ib. 46. (158^d)

Vat. Urbinas 77. ch. S. XVI. continet 1. Ps.-Eucl., (159) 2. Eucl., 3. 4. Arx. harm. et rhythm., 5. 6. Ptol. cum

1 Exstant autem bibliothecae Vaticanae veteres quidam catalogi. horum unum qui temporibus Sixti IV conscriptus et circa annum 1568 per Rehdigerum Vratislaviam allatus esse videtur, Fr. Haase imprimendum curavit in Serapeo XII (1851) inde a p. 129. ibi fuerunt: 57. Boetium graece vertit Planudes. 124. Astronomi. Gaud. Arx. Al. Ptol. 130. Astr., Ptol. 156. (Ptol.) Bry. Ptol. Porph. in I 1—4. 165. Cleomedes. (Nic.) Ptol. 171. (Nic.) Ptol. (Eucl.) 177. (comm. in Pt.) Ptol. 180. Cleon. Gaud. Theo cum Pappi isagoga. Ptol. 200. (Eucl.) AQ. scholia in arithm. II, utilia ad Plat. psychogoniam. canonis sectio. Ptol. Plut. (204. Rhacendytæ synopsis.) 421. (Ptol.) Bry. Porph. in I 1—4. 433. (Joannes in Nic. ar.) Porph. Nicomachi capita. 443. Ptol. Plut. 552. (*Ἀριστοτὲς περὶ τῶν ἐπιστολῶν*. synopticum syntagma philosophiae.) [Pselli vel Gregori] de arithm. musica, geometr. — Uncinis nomina Ptol. vel Nic. inclusi, ubi aliud opus codex continet non harmonicum. — Publicatus autem est eorundem librorum elenchus etiam in Mäntz et Fabre, *Bibliothèque du Vatican au XV siècle* (1887). ibi insunt p. 235 in astrologia: cod. chart. musica Ptolomei et Briennii, alter cod. chart. musica Ptolomei et Nicom. arithm., tertius continet Ptol., quartus (chart.) Ptol. Nic. arithm. Eucl. geom. accedit p. 236: chart. Nicom. Bry. — quorum codicum miror vix unum vel alterum (Ptol. aut Plut.) apparuisse in iis quos supra enumeravi, qui vero plura continuerint, omnes latere.

- (159) Porph., 7. Nicom. I, 8. Macrobi somn. II 1, 8—25 graece versum a Planude, 9. Barlaami iudicium de ultimis Ptol. capp. (ed. Franz), 10. Theonem de mus. 1—12 (p. 46—57, 6), 11. Papp. (Cleon.), 12. Aristidem, 13. Bacchium, 14. Dion., 15. hymnos, 16. Anonymos, 17. Alypium, 18. Gaudentium, 19. Theonem integrum. — Hunc multa petivisse e Vat. 191 putabat Studemund (Amsel 127. 128) et concedo inde haustum esse Arx. habet autem Zosimi subscriptum, quod abest ab illo Vat. ac partes doctrinae hausisse videtur e libris Neapolitanis. nam quae habet n. 7—9, ea coniuncta vides in (77) N 3, libelli 13—16 coniuncti sunt in (78) N 4, quocum etiam signorum musicorum pars congruit.
- (160) Vat. Pal. 53. ch. fol. S. XVI. Hermetis Trism. opuse. XVIII. Euseb., Theo Sm. (arithm. et mus.), al. Stevenson, Codd. msc. Pal. (1885) p. 27.
- (161) Vat. Pal. 60. ch. fol. S. XVI. Ptol. cum schol. mg. in priores libros. Porphyri commentarii capp. 96 (sic). Heronis pneumatica II et I. Stev. 31.
- (162) Vat. Pal. 62. S. XVI. alia et Pselli psychogonia. Stev. 31.
- (163) Vat. Pal. 95, bomb. 8°. S. XIII. litteris minutissimis scriptus. continet Ptolemaeum, (libro III deest finis capitis II [sic] et integrum c. XIII). al. Stev. 48.
- (164) Vat. Pal. 129. ch. 8°. S. XV. Excerpta e . . . Nicom. (Haase p. 208. Wilken p. 279.) Stev. 61.
- (165) Vat. Pal. 281. membr. fol. S. XI (Nicolaus scr. 1040). (Pselli aut Gregori) compendia de philos. arithm. mus. al. in fol. 173 ἡ κοινὴ ὁμοσῶσα ἡ ἀπὸ τῆς μουσικῆς μεταβληθεῖσα (quam habes infra p. 421). Canonis sectio Thrasylli (Theo 35). canonis tabula de condensatione (Theo 36). de analogiis (Theo 33). eadem fere continent codices quos numeravi 16. 34. 65. 149^a. 171^a. imaginem scripturae exhibet Wattenbach *Anleitung zur gr. Paläographie* (1863) tab. 2. 3. cf. Haase 286. Wilken 282. Stev. 157.

Vat. Pal. 303. ch. fol. S. XVI. Theo ar. et mus. (166)
Stev. 171.

Vat. Pal. 389. chart. fol. S. XVI. Ptol. Porph. hypo- (167)
thesis in I, hypomnema in II. (des. ἡ τοῦ ἀρμονίου γένους
μελωδῆσις). Stev. 250.

V. P. 390. ch. f. S. XVI. Ptol. I. Stev. 251. (168)

V. P. 392. ch. f. S. XVI. AQ. (supplevit partem (169)
A. Darimar. 1564). lemmata π. ὑσμῶν, π. ποδῶν sim.
Stev. ib. Jahn XLIX.

Vat. Reginensis 94. ch. fol. S. XVI. ult. pars (latina) (170)
scripta a De Sanctis. — Juliani Antiochicus, al. Alypius.
Nicom. I et II. Heronis Pneum. libri II. Ps.-Eucl. (in
mg. supplentur verba ommissa.) Euclidis sectio cum sche-
matis (Zosimi subscriptio). Arx. — Stevenson, Bibl^{ae} Vat^{ae}
codices (1888) p. 69.

Vat. Reg. 108. ch. fol. S. XVI. (Pselli) de anima opi- (171^a)
niones. Anonymi Ὀρμασία, Κανόνος κατατομή, πῶς δεῖ
καταλαβέσθαι quae habet (34) Laur. suppl. 64 et fortasse
(149^a. 165.) Vatt.

Vat. Reg. 169. ch. 8°. S. XV. Ps.-Eucl., Eucl. nitide (171^b)
scriptus titulo aureo. olim Hospitalis cancellarii (donaverat
Convers 1587), dein Petavii. Stev. 115.

Barberinus II 78. ch. f. S. XVI. Ptol. cum scholiis (172)
marg. exitus III 16 πάντα ἐπισφαλεῖς.

Barberinus II 86 (olim 270). ch. fol. min. e S. XVI n.
parte priore, hunc excepto Nicomacho¹ signavi B. con- (173)
tinet: f. 1 Arx., 49 Ptol., 195 Porph., 271 Plut., 295
Theonis mus. 1—12, 300 Pappum, 311 Cleonidem, 318
Euclidem, 330 AQ., 411 Bacch., 423 Alypium, 438 Gaud.,
451 Anon.

Hic librorum thesaurus ab uno librario confectus est,
qui elegantissime scripsit eadem fere ratione, ac qui Neap. 2

¹ In Nicomacho B significat cod. Bernensem. in Cleonidis
isagoga noli confundere lectiones huius cod. fol. 300 (Pappi)
quas publicavi, cum altera recensione (nom. Cleonidis) quam
imprimendam non curavi.

B. extrema folia exaravit. conflatus autem esse videtur ex (173) archetypis diversis. Aristoxennum quidem e duobus vel pluribus fontibus petatum putat Marquard XXV—XXVIII, ut principia sive archai (πρὸ τῶν ἀρχ. στοιχ.) concinant cum (36) Rice. et U et iis quae in M postea intrusa essent, ipsa autem elementa hausta sint e Vat. 191. — Ptolemaei doctrina permultis scholiis ornata est, quorum pars inscripta est inter ipsas lineas (Ὅρος ἀρμονικῆς. dein super δύναμις: ἑξίς, super ὀξύ: ὀξύτάτων καὶ βαρυτάτων τάσει ἐν μουσικῇ καλεῖν εἰώθασιν, postea ὅρος ψόφου. super πλησσομένου: οὐ ψυχρότης ἢ θερμότης, ἀλλὰ πληξίς φωνητικῇ δηλαδὴ), pars in margine, ut ἀκοή ἕλη πάθος

λόγος εἶδος αἰτιον. alind scholion in media pagina prima sub ipsa doctrina inscriptum incipit: Καὶ τὸ παρὸν βιβλίον διωρθώσατο καὶ ἀνεπλήρωσε καὶ ἡρμήνευσεν ὁ φιλόσοφος Νικήφορος ὁ Γρηγοράς. ὁ γὰρ μακρὸς χρόνος φανύλων γραφῶν χειρὶν εἰς διαδοχὴν τῆς βίβλου χρησάμενος τὰ μὲν ἐκ τοῦ ἀσφαλούς εἰς τὸ σφαλερὸν μετήνεγκε, τὰ δὲ ἀμαθῶς διακόψας ἐκ μέσων πεποίηκεν. falsa igitur et perdita se restitutum promittit Gregoras. in tertia demum paginae parte interpretationes inscriptae sunt: Τῶν ἐν τοῖς ψόφοις εἶπεν καὶ οὐχὶ ἐν ταῖς φωναῖς κτλ. et ad ἀρμονίας. Μὴ εἶναι ἀρμονίας κριτικὴν τὴν αἰσθησιν ἀλλὰ τοῦ ἡρμωσμένου. scholiorum etiam thesaurus huc collatus esse videtur plenissimus. cf. Bb. II 94 et Mon. 200). — Ad Plutarchi verba emendanda haud multum Studemund putavit hunc valere (Amsel 155), quamquam plures codices librarius consulisset. — E Theonis c. 12 transit ad isagogen, quam vindicat Pappo (v. p. 171 et c. 118). hanc partem a Stud. non excussam Franz summa diligentia transscripsit, et Parisini propinqui lectiones cum adhibere posses e Crameri anecdotis, Hamburgensis autem forma a Kiesslingio enotata mihi videretur inferior¹, specimen huius familiae petivi ex Barb. patrem quidem huius ordinis putaveris

¹ H omittit 183, 9—11.

Neapolitanum 2, qui quae in mg. adscripsit, ea B habet B. in contextu 184, 6. 186, 16. (Euclide quidem et Gau- (173)
dendio collatis hoc non confirmatur, ut de Vat. 671
potius aut Marc. 512 videatur cogitandum.) Parisino
cum hic plus habeat 194, 4 (ἐπὶ ὑπ. μεσ. om. ille),
filius eius putari non potest. — Venimus ad isagogae
alteram recensionem, quam hic una cum canonis sectione
vindicat Cleonidi. hoc nomen quia B inscripsit, et quia
sectionis titulum habet περὶ φθόγγων (quem minio in mg.
adscriptum habet N, — om. Par.), et quia omnes paginas
usque ad sectionis finem inscripsit Κλεονείδου εἰσαγωγή,
quovis pignore contendas haec sumpta esse ex Neapolitano
Vallae. accedit parium lectionum magnus numerus, π.
συστήματος, π. τόνου iusto ordine servato, γίνετ 182, 4,
om. 185, 7—9, τραχυνθῆναι 188, 2, aberrant a χρώματος
189, 16, δισινάω 21, καὶ ἰάστιος καὶ ὧν ὁ βασιτ. perverso
loco insertum 204, 5, ac similiter in canonis sectione οὐδὲ
148, τυγχάνειν 149, 4, προθέσει 5, τὸ β 150, 6. et —
quod maius est — conspirant in bonis illis diagrammatis,
quae in textum recepi. et quod 181, 5 B cum Par. 2535
recepit in lineam quae N habet in mg. (βαρύτες μὲν εἰσι
praemissum illi ὀξύτης), id maximum dixeris familiae et
necessitudinis argumentum. tamen dubito liceatne B dicere
Neapolitani esse filium. nam quae ad Par. 2535 attuli
de fig. 6 et 8 mendis et de omissa fig. 9, ea contra N
auctoritatem apertius pugnant, quam ut patrem hunc dicere
audeam. et diagrammatum loci atque ordo cum in hoc
B melius servati sint quam in P, minus etiam hunc ex
N repetere possumus.¹ restat ut fratres vel consobrinos
esse censeamus. et B sitne e P. 2535 transcriptus si
quis quaerat, hoc quoque negandum videtur. obstat enim
sectionis titulus. π. φθόγγων, obstat τυγχάνει 149, 4 in

¹ Cf. etiam ἡμιολίαν in B 191, 1 quod sero videtur in N
ita scriptum (N¹ ὁμοιολίαν), et εἰπερ ἡ τάξις 195, 6 (περὶ ἁξίς N).
ἐπάρων 195, 12 (N perispom.). sin vero B antiquiorem puta-
veris et hunc dixeris patrem Neapolitani, scito deesse in B
fig. 18, adesse in N.

v. P. om. ille ἡμιόλιος ὃ δὲ δΖ 154, 18. ne Par. quidem ex B (173) videtur ortus esse; nam B omittit ἐν 149, 22, et habet ἐγενήσθω 150, 5.

Cleonidis textus postea ad fidem Vaticani 191 vel simillimi cuiusdam exemplaris correctus est. omnia enim quae ibi omittuntur, hic vides rubro colore deleta, quae aliter ibi leguntur, eodem hic colore mutata. veluti 183, 26 παρυνπάτη μέσων in B¹ omissum scribitur in marg., 184, 1 ἐναρμόνιος add. in textu, item l. 5 et 9, deinde (ut taceam de loco intricatissimo 184, 15) 185, 7 ἐναρμόνιος, 8 παρανήτη διεξ. χρωμ., παρανήτη διεξ. διάτονος linea rubra subducta, 185, 18 ὅσοι om., corr. εἰσὶ, 25 τούτων add. mg., 186, 11 loco τρίτη: τῶν. etiam canonis sectio ad Vaticani fidem emendata videtur his locis: 149, 19, 151, 9. 152, 1. 156, 7.

In Aristidis arte primum diagramma cum duos signorum ordines bene servaverit, tertium habeat confusum ordinem et turbatum, e Ven. VI 10 haec transscripta putaveris¹, et in huius diagrammatis locum cum B substituat alterum ad U(enetici 322) exemplar expressum²: Parisini 2532 recordaberis, qui eadem ratione duas diagrammatis formas coniungit. verborum tamen contextus quem novimus e Ams-Stud. p. 128, a Ven. longe recedit, ut

p. 1, 12 Ven. habet παλαιῶν φιλοσόφων, om. φιλ. B,

1, 13 μάθημα V, μάθησιν B,

1, 23 ἐπιτυχόντων V, ἐπιτυχόντων ἦν B,

2, 2 τῆς τέχνης κἀκίνο, κἀκίνο τῆς τέχνης B,

19, 34 post ἡμιτονίου V errat ad 20, 1 B habet omnia.

sed haec quoque Barberini pars ad alterius exemplaris lectiones correctae est, sicuti multis locis apparet, praecipue ex illo οὐκ ἦν ἐν ἄλλῳ 16, 8 M. concinunt autem et

¹ Desunt α et crux illa. notae 11^b 12^a 12^b 24^b pares sunt Venetiano. 19^a similis γ, adest β ante n. 26.

² Τὸ ἄλλο ἀντιγραφόμενον οὐκ εἶχε τὸ B (ante 26). sed incipit ab α et cruce habetque 5^b 3 et 6^b α. cf. Bellermanni Tonleitern tab. 5.

priores lectiones et verba emendata cum Hamb.¹ — In (173) Bacchio item semper concinunt B et Hamb., archetypus est Par. 2532. — Alypium in Meibomi usum contulit Leo Allatini. Studemund quoque partem (ad p. 14) excussit, nec tamen multa invenit vel gravia quae differant. — In Gaudenio cum B habeat tria illa diagrammata, propinquum iterum se nuncupat codicum Neap. 2 et Hamb. 36. concinunt enim in τὸ (om. αὐ) 328, 19, τάσις 329, 8, λέγει τ' 330, 3, δὲ εἰς 331, 11 et conspirant in notis musicis atque in diagrammatis, ut pro certo demonstrasse tibi videaris hunc e codice Vallae esse transcriptum. at hic quoque impediētes occurrunt duo loci; nam 347, 7 in N patet lacuna in B expleta, et 353, 21 N om. κατελυσμένον scriptum in B! et Hamburgensem cod. recentissimum facile quis putaverit e B transcriptum, sed ne hoc quidem concedi potest. abhorrent enim nonnumquam illius priores lectiones ab hoc exemplo, correctae autem quae ibi sunt, ea ad B quadrant tantum non omnia. —

Quae cum ita sint, fontibus usum hunc esse apparet plurimis, quorum vix unum vel alterum novimus. — Fuit olim Marcelli de S. Cruce, cuius arma continet. — Ipse inspexi, contulit maiorem partem Studemund.

Barb. II 94. chart. fol. insunt Ptol. alia. (174)

In Collegio Romano olim exstabat codex anni 1400. inerat AQ., Ptol., Porph., Bry., Plut., Eucl., Arx., Al., Gaud., Nic. II. nunc non invenitur, in Victoris Eman. bibl. frustra quaesivi.

Farnesianum cod. ne cum Jahnio XLIX Romae quae-
ras, vide supra n. 78 et infra p. 456.

Taurinorum Augustae in cod. 103 bibl. Athenaei (175)
exstare dicuntur Bryenni libri I et II. (Cat. p. 193. Fabri-
cius BG. III 635 Harl.

¹ Binns lectiones aequales habent BH in AQ 4, 8, 5, 4, 18, 6, 22, 7, 9, 21, 10, 31, 11, 11, 29, 12, 27. sed 8, 11 ubi B omittit ἀπορριχόν-πρακτικόν H omnia bene exhibet, ut filius illius dici non possit.